Сонет

на виявлену авторові ласку

Р. Гремові

Натхнення не благаючи у музи
(Хай вигадками тішаться лакузи),
Я дякую тобі, о друже мій,
Вершителю палких моїх надій,
За всі дари твої, за слово тепле —
Тим найдорожче, що воно від тебе.

Ти, око дня! І ти, ночей ліхтар!
І ви, зірки, що глядите з-за хмар!
Коли забуду я цю добру душу
Або соромитись її примушу,
Ви безперестану, всі ночі й дні
Про злочин мій нагадуйте мені!

До серця руку тисну, слів шукаю —
І не знаходжу гідних, і змовкаю.